

شاعری شیرین سخن و رفیقی باصفا بود

صفحه ۱۳

روسیه در انتخابات آمریکا دخالت کرد

صفحه ۱۵

ارزیابی معاون اول رئیس‌جمهور از اظهارات ضدایرانی نخست‌وزیر انگلیس و تغییرات جدید حاکمیتی در آمریکا و اروپا

جهانگیری: نگرانیم!

صفحه ۲

کس.ر.پresident.ir

تیتروهای امروز

آیا وزارت راه‌وشهرسازی برای انحراف بررسی حادثه بر خورد ۲ قطار سند جعل کرده است؟

اصرار آخوندی ماندن بر سر راه!

گزارش «وطن‌امروز» از سوالات بی‌جواب بر خورد دو قطار در سمنان؛ لاپوشانی نقش مدیران در فاجعه هفت‌خوان

صفحه ۳

سیدحسین نصرالله:

پیروزی موعود در حلب نزدیک است

صفحه ۱۵

بارای اکثریت اعضای شورا انتخاب شد

آیت‌اللهی رئیس جدید شورای فرهنگی زنان

صفحه ۴

نمایندگان مجلس و فرهنگیان نسبت به نگاه سیاسی در صندوق فرهنگیان انتقاد دارند

لزوم تغییر ساختار صندوق فرهنگیان

صفحه ۴

دیدگاه

پیمان پولی، بهترین راهکار برای کنترل قیمت دلار

امیرهادی حسینی *

۱- افزایش قیمت دلار تا مسز ۴ هزار تومان اتفاقی است که این روزها دولت و مردم ایران را نگران ثبات اقتصادی کرده. کنترل قیمت دلار، به دلیل اثرات مستقیم و غیرمستقیمی که بر اقتصاد و معیشت مردم دارد، بسیار اهمیت دارد و باید در دست حاکمیت باشد. بانک مرکزی به عنوان ابزار حاکمیت، باید حد و مرز افزایش یا کاهش قیمت دلار (و در واقع ارزش پول ملی) را تعیین کند. در این بین، ۲ عامل اصلی برای کنترل قیمت دلار توسط بانک مرکزی قیمت دارد: یکی عرضه کافی ارز و دلار به بازار و دیگری ایجاد مکانیزمی برای کاهش تقاضای دلار از سوی مصرف‌کنندگان ارز.

بانک مرکزی ایران برای کنترل قیمت دلار عمدتاً از روش اول استفاده کرده و با تزریق ارز به بازار، از افزایش قیمت ارز جلوگیری می‌کند. بحران ارزی سال ۹۱ و افزایش ناگهانی قیمت دلار به دلیل تحریم‌های بانکی و به‌تبع آن کاهش عرضه ارز به بازار رخ داد. این بحران ارزی بخوبی نشان داد کنترل قیمت ارز تنها از طریق عرضه دلار امکاپذیر نیست و دولت باید از اهرم دوم، یعنی کاهش تقاضای مصرف‌کنندگان نیز استفاده کند.

برای اینکه فعالان اقتصادی، تقاضای کمتری برای دریافت دلار داشته باشند، باید نیازهای آنها به شکلی دیگر رفع شود. بانک مرکزی باید با روش‌های غیردلاری، نیاز فعالان اقتصادی به ارز را تامین کند. یکی از روش‌های اصلی تامین غیردلاری نیازهای ارزی، پیمان‌های پولی دو جانبه است. پیمان پولی دو جانبه توافقی بین ۲ کشور است که به واسطه آن، کشورها به جای استفاده از ارزهای جهان‌روای دلار و یورو، از ارزهای ملی خودشان استفاده می‌کنند. این روش بین هر دو کشوری که با هم مبادلات اقتصادی دارند (به شکل متوازن یا نامتوازن) قابلیت اجرا دارد.

با وجود پیمان پولی دو جانبه، بانک‌های مرکزی ۲ کشور طرف توافقنامه، میزان مشخصی از پول ملی خود را در اختیار کشور دیگر قرار می‌دهند. بدین ترتیب در مبادلات به جای استفاده از دلار، از پول ملی ۲ کشور استفاده می‌شود؛ کاهش تقاضای دلار باعث کاهش قیمت آن شده و پول ملی تقویت می‌شود.

ادامه در صفحه ۵

صداقت، سیادت دارد بر سیاست

حسین قدیانی

اینکه بعضی‌ها بعد از عمری چرخش خلاف و رسیدن هر چند دیر به صحت نصایح بزرگان، بخوانند خود را مستظهر به حمایت رهبر انقلاب نشان دهند، قطعاً راهش سخن خلاف واقع نیست! عاقبت، از دوست‌ترین دوستان تا دشمن‌ترین دشمنان، نظر حضرت آقا درباره توفیق را می‌دانند؛ هم می‌دانند ایشان از اساس، خوشبین به مذاکره با آمریکایی‌ها نبودند، هم می‌دانند رهنمودی اگر ارائه دادند، ناظر بر کلیات بوده، نه جزئیات و آن هنگام که مانند نامه به رئیس‌جمهور الزامات و ملاحظات راهبردی خود را در ۹ بند اعلام کردند کدام‌شان اجرایی شد؟

خب حالا بعضی‌ها عیبی ندارد خود را متکی به حمایت و نظر لطف رهبر فرزانه انقلاب نشان دهند لیکن راهش این نیست که مدعی شوند: «ما در برجام، قدمی برنداشته‌ایم الا آنکه با بزرگان هماهنگ کرده باشیم!» نتیجه می‌شود اینکه! آحاد ملت برمی‌دارند و در حرکتی کاملاً خودجوش و البته قابل پیش‌بینی، شبکه‌های اجتماعی خود را برمی‌کنند با قیاس ادعای ارائه شده از طرف ایشان و سخن بزرگان! نتیجه این قیاس هم، واضح است: «خیر! هرگز اینگونه نبوده که شما در توفیق، هر قدمی را هماهنگ با نظر مبتنی بر عقل و خرد بزرگان برداشته باشید! که اگر برداشته بودید، حتم، دشمن این‌همه کلاه «تقریباً هیچ» سرتان نمی‌گذاشت!»

بدترین سخن ناراست از ناحیه دست‌اندرکاران، آن سخن ناراستی است که مع‌الاسف با «اعتماد به نفس» بیان شود! چرا؟ چون اعتماد مردم را به صحت سخن دست‌اندرکاران، در «مضاعف‌ترین شکل ممکن» سلب می‌کنند و وقتی یک دست‌اندرکار، در اوج اعتماد به نفس، حرفی می‌زند که فی‌الواقع

نگاه‌امروز

حسین قدیانی

واقعیت ندارد و مردم هم خوب می‌دانند که هیچ واقعیت ندارد؛ این «سلب اعتماد عمومی» والله ضررش از تحریم و تمدید تحریم هم بیشتر است! اینکه دست‌اندرکار ارشد مملکت، با دست خود یعنی با سخن ناراست خود، اعتماد مردم به صحت سخنان دست‌اندرکاران را سلب کند، نه فقط «مایه شرمساری» بلکه «خسارت محض» هم هست! اینکه او دوباره و ناظر بر موضوعی دیگر، موضعی دیگر و از قضا شاید راست و درست اتخاذ کند و مردم اما با خود بگویند: «اعتباری به حرف‌های این نیست! این همانی است که قبلاً هم آره!» خانم یا آقای که داری این نوشته را می‌خوانی! اصلاً از این بدتر، چیزی هم متصور هست که مردم، اعتمادی به سخن دست‌اندرکاران نداشته باشند! و اعتباری برای سخن ایشان قائل نباشند! مدعی بودند خسارت تأخیر در رسیدن به توفیق، روزی ۴۰۰ میلیارد تومان است! خب حالا! از اجرای برجام چند روز می‌گذرد! این ۴۰۰ میلیارد تومان‌های روزانه، شبانه کجا رفت؟! چه شد؟! تا مشاور ارشد دست‌اندرکار محترم، جوابی به این پرسش بدهد، بگذارد یک ادعا هم من یکم؛ اساساً قابل شمارش نیست خسارت سلب اعتماد مردم به اعتبار حرف دست‌اندرکاران!

آقای! صداقت، سیادت دارد بر سیاست! همین که اهنگ حرف‌زدنت با «صداقت» نمی‌خواند، یعنی قدم‌زدنت هم هماهنگ با «ولایت» نبود! مال‌البته استقبال می‌کنیم از رسیدن شما به صحت نظر بزرگان، حتی درک هم می‌کنیم شما را که جز استظهار به حمایت ایشان، «تقریباً هیچ» راه دیگری برای تان نمانده، اما... هیچ! بروید دگر بار این یادداشت را از ابتدا بخوانید!

فراتر از سریال‌های شان

درس دموکراسی که کره‌ای‌ها به جهان می‌دهند

هیچ عنوان دولتی یا صلاحیت امنیتی بود- قرار داد، همه را شوکه کرده است. دوست و مشاور ۶۰ ساله او به نام چوئی سون سیل، دختر یک پیشگو و بنیانگذار فرقه‌ای به نام کلیسای زندگی است. او به اتهام سوءاستفاده از رئیس‌جمهور برای کسب منافع مادی شخصی، شامل استفاده از روابطش با پارک برای مجبور کردن شرکت‌های بزرگ به اهدای تقریباً ۷۰ میلیون دلار به ۲ بنیاد غیرانتفاعی تحت مدیریتش، بازداشت شده است. طی هفته‌های اخیر بارها و بارها تظاهراتی چند صدها نفری در سئول برپا شد و مردم خواهان استعفای رئیس‌جمهور شدند. اتفاقی که رخ نداد و او تنها به عذرخواهی اکتفا کرد. اما با رای اکثریت، روند ۱۸۰ روزه استیضاح پارک تحت نظارت دادگاه عالی کره آغاز شد و هوانگ کیو آهن، نخست‌وزیر به عنوان رئیس‌جمهور موقت فعالیت خواهد کرد.

اما حتی به نظر نمی‌رسد برکناری نهایی پارک به این سادگی باشد چرا که قانون اساسی کره اقامه دعوی علیه رئیس‌جمهور را مگر در صورت خیانت یا انقلاب ممنوع اعلام کرده است. این حال دادستان‌ها می‌توانند تحقیقات خود را انجام دهند و در صورتی که مجلس در رای‌گیری نهایی استیضاح، او را برکنار کرد و مصونیتش سلب شد علیه او اقامه اتهام کنند. این درس بزرگی است که مردم کره جنوبی فراتر از سریال‌های شان به کشورهای مدعی دموکراسی جهان می‌دهند؛ وقتی پای فساد در میان باشد حتی منتخب ملت هم برکنار شدنی است.

جهان

برای بسیاری از مردم گوشه و کنار جهان که کشور کره را از طریق سریال‌های تلویزیونی مشهورش می‌شناسند، باورکردنی نیست که در سرزمین بانو سوسانو، تنها زنی که ۲ بار بانوی اول کره جنوبی شده است، امروز تبدیل به منقرت‌ترین چهره سیاسی دوران معاصر در میان مردمش شده باشد. اما این دموکراسی است حتی اگر تلقی از آن در بخش شمالی و جنوبی شبه جزیره کره یک دنیا تفاوت داشته باشد. خانم پارک گون هه که روز جمعه با رای مجلس کره‌جنوبی از سمت ریاست‌جمهوری معلق شد، پیش از آنکه رئیس‌جمهور شود در دهه ۱۹۷۰ در ۲۳ سالگی به عنوان دختر رئیس‌جمهور نظامی وقت و به دلیل فوت مادرش برای نخستین بار بانوی اول کشور خوانده شده بود. این که او از این محبوبیت دیرینش برای رسیدن به ریاست‌جمهوری نهایت بهره را برد و با ۶۳ درصد آرا در اواسط سال ۲۰۱۳ به عنوان نخستین زن قدرت اجرایی کشور را در دست گرفت اما به دنبال افشای پرونده فساد یکی از نزدیکانش، حال براساس آخرین نظرسنجی‌ها کمتر از ۴ درصد محبوبیت دارد. کره‌جنوبی در گذار ۴ دهه‌ای‌اش به سوی دموکراسی از دهه ۱۹۸۰ شاهد رسوایی‌های متعددی درباره تمام رؤسای جمهوری بوده که روی کار آمده‌اند. اما افشگری‌ها درباره قدرت بی‌حد و حصری که خانم رئیس‌جمهور در اختیار دوست نزدیک و دختر مرشد معنوی‌اش - که یک شهروند معمولی بدون

در احوالات دموکراسی اعتدالی

مهندسی به شیوه دل‌واپسان آشنا

مختلف گفتمان رقیب به انتخابات تعیین تکلیف کنند می‌تواند چند پیام‌دشته باشد؛ اول اینکه فکر و ذکر اصلی دولتمردان و مشاوران رئیس‌جمهور در حالی که نزدیک به ۹ ماه از فرصت دولت برای خدمت باقی مانده است نه مشکلات اقتصادی کشور، نه رکود و بیکاری فراگیر، نه فساد سازمان یافته، نه حقوق‌های نجومی و نه وزرای مسن و ناکارآمد و نه هم‌مسو با اقتصاد، بلکه معطوف به مسائل انتخابات سال آینده است، دوم مجموعه دولت از مشاوران تا وزرا چنان بعد از پایان کار برجام و اوضاع سیاست‌های کدخدا در دوران پسا‌اوپاما به هم ریخته‌اند و دل‌واپس اوضاع شده‌اند که حتی حداقل شئون‌ت سیاسی را هم رعایت نمی‌کنند و نسوم اینکه مشاوران دولت به لحاظ اجتماعی و پایگاه رای به‌رغم حضور در جایگاه

جناب روحانی است. فردی از کابینه جناب روحانی امروز اینچنین بی‌واهمه وارد فضای انتخابات شده است و برای همه جز جناب رئیس‌جمهور نسخه می‌پیچد و تعیین تکلیف می‌کند و سبیلی به گوش دموکراسی می‌زند که سکندار و زار تخانه‌ای یا انباشتی از ثروت و کوله‌باری از اختیار در حوزه فضای مجازی و افکار عمومی است و احتمالاً هیچ نگرانی‌ای هم از ضوابط قانونی چنین ورودی ندارد، وزیری که در حوزه تخصصی وزارتخانه بدیهیات را هم نمی‌داند و نیازی به تفاوت قائل شدن بین هر ترز و بیت نمی‌بیند، احتمالاً نمونه‌ای از خروار در دولت جناب روحانی است. اینکه جناب واعظی و مشاوران آقای رئیس‌جمهور در سال قبل از انتخابات برای ورود یا عدم ورود کاندیداهای